

Η Συννεφούλα

Δ. Σαββόπουλος

Εί-χα εί-χα μια 'γά-πη αχ καρ-δού-λα μου— που 'μοια-
 6 ζε συ-νε-φά-κι συ-νε-φού-λα μου σα συν-νε-φά- συν-νε-φά-κι
 11 φεύ-γει ξα-να γυρ-νά-ει— μ'α-γα-πά-ει τη μια την άλ-λη με ξε-χνάει
 17 Κι έ-να βρά-δυ έ-να βρά-δυ βρά-δυ αχ καρ-δού-λα
 21 μου διώ-χνω ξα-φνι-κά τη συν-νε-φού-λα μου—

Κι ένα βράδυ, κι ένα βράδυ, βράδυ αχ καρδούλα μου
 διώχνω ξαφνικά τη συννεφούλα μου
 δεν αντέχω, δεν αντέχω άλλο πια να με γελαίει
 μ'αγαπάει τη για την άλλη με ξεχνάει

Κι έρχεται ο Απρίλης αχ καρδούλα μου
 να κι ο Μάης κι ο Μάης συννεφούλα μου
 δίχως δίχως τραγούδι δάιτυ και φίλι
 δεν είν' ά δεν είναι άνοιξη φέτος αυτή
 Συννεφούλα συννεφούλα να γυρίσει σου δητώ
 και τριγύρνα μ'όπου βέλεις κάθε βράδυ
 δεν αντέχω δεν αντέχω άλλο να 'μαι μοναχός
 με τη μια και με ξεχνάς την άλλη.